

mokratiet. Hun udtaler i en pressemeddelelse den 10.10.2008 bl.a., og jeg citerer:

»Endelig mener jeg, at anonymiteten i alkoholbehandlingen bør afskaffes. Det er vigtigt for kommunerne at kunne følge, hvem der er i behandling og hvor, hvis vi skal sikre, at alle modtager et tilbud, som er af en ordentlig kvalitet.«

Det er derfor, jeg bare må konstatere, at det er sådan en lille smule forvirrende. Hvad er Socialdemokratiets politik på alkoholmisbrugsbehandlingsområdet? Går man ind for, at det fortsat skal være forbundet med anonymitet, eller støtter man Socialdemokratiet lokalt og mener, at det skal afskaffes, og hvordan harmonerer en eventuel holdning på det område med, at man nu står her og taler varmt for, at vi skal se på mulighederne for at have anonymitet i forbindelse med stofmisbrugsbehandlingen? Det er sådan en lille smule forvirrende, så jeg synes, det kunne være meget rart, hvis vi fik opklaret, hvor Socialdemokratiet står i den her sag.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Lene Hansen (S):

Det, jeg står og siger her på talerstolen, er partiets holdning, og er jeg helt sikker på, at en borgmester i Aabenraa har nogle problemstillinger, som hun ønsker at få drøftet med os. Jeg er fuldstændig enig i, at der kan være nogle problemstillinger omkring det at opgive anonymitet, og det hørte jeg faktisk også velfærdsministeren sige, nemlig at der er nogle problemer i det. Vi må se på det og på, hvordan vi kan løse det, fordi formålet med enhver behandling jo må være, at så mange som muligt modtager den for at blive stoffri, enten på alkoholområdet eller på stofområdet.

Jeg er fuldstændig klar over, at kommunerne står med konkrete problemer, men den overordnede politik er, at vi er tilhængere af en anonym behandling.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Tina Petersen som ordfører.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Tina Petersen (DF):

Som vi har hørt tidligere fra andre ordførere, drejer det her sig i bund og grund om anonymiteten i det at være stofmisbruger og få behandling. Der er en voksende gruppe af voksne mis-

brugere med et såkaldt skjult misbrug af hash, kokain, ecstasy eller amfetamin, som tilsyneladende er meget velfungerende mennesker med arbejde og familie. Det citerer jeg fra forslaget.

Man kan jo godt, når man læser forslagsstillerne forslag, blive lidt, jeg vil ikke sige mundlam, men forundret. Det er ikke det, at de ikke mener det godt og ikke har en god hensigt med forslaget, altså at man godt vil hjælpe de her misbrugere og give dem nye muligheder ved at gøre behandlingen anonym, men spørgsmålet er jo så, hvad konsekvenserne er.

I Dansk Folkeparti ser vi lidt anderledes på det. Hvis man som menneske har et misbrug, har man pådraget sig et stort problem, som i yderste konsekvens kan ramme hele familien både sjæleligt og økonomisk. I forslaget nævnes både stoffer, som jeg nævnte lige før, altså kokain, ecstasy, hash og amfetamin, som vi i Dansk Folkeparti anser som værende hårde stoffer, og som ikke bør indtages. I dagens Danmark er de her stoffer altså ulovlige, og vi er blevet draget ind i en debat, hvor man sammenligner det med alkohol, men alkohol er altså ikke forbudt i Danmark. Alle de andre ting, man henviser til, og hvor man taler om krisecentre osv., er ting, der ikke er ulovlige, men det er de stoffer, vi snakker om her.

Jeg tror næppe, at der er velfungerende misbrugere, sådan som der nævnes i forslaget; der vil altid være en årsag til, at en misbruger higer efter sine stoffer. Hvis en misbruger ønsker behandling, skal vedkommende i første omgang anerkende misbruget. En erkendelse, som at man f.eks. siger åbent til sig selv, at man har et misbrug og kan bede familie, venner, pårørende eller behandlere om hjælp, er en kæmpe stor ting og også en god ting, når man skal i afvæning. Det er en af årsagerne til, at vi ikke synes, at man bør gøre stofmisbrugsbehandlingen til voksne mennesker anonym – selvfølgelig også, fordi det drejer sig om noget ulovligt. Efter vores mening er det endnu en fejlfortolkning af det at være misbruger. Anonymiteten vil kun skabe endnu flere tabuer på området, det vil skabe et sidemisbrug, og det vil ikke mindst skabe et endnu større problem omkring det, der hedder anerkendelse af misbruget.

Det kan siges ganske enkelt: I forbindelse med det at være åben omkring misbruget kan vi hjælpe, og redskabet, som vi måske burde kigge endnu mere på og måske også udvide, ville være en forbehandling, en behandling og en efterbehandling. Nogle kommuner gør allerede de